

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoE/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200182
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4223200182.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej v právnej veci oprávneného: A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX, bytom C. D. E. XXXX/X, F., zastúpeného splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s. r. o., so sídlom Ul. biskupa Királya 6, Komárno, IČO: 47 251 395, proti povinnej: G. H., nar. X. XXXX XXXX, bytom I. XXX, zastúpenej splnomocnencom: Mgr. Miroslav Šulák, advokátska kancelária so sídlom Záhradnícka 3, Komárno, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia o styku otca s maloletým dieťaťom: J. B., nar. XX. XXXX XXXX, zastúpeným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č.k. 11Em/2/2023-134 zo 17. júla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 11Pc/13/2020-922 z 12. januára 2022 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 376 ods. 1, § 377 ods. 2, § 378 ods. 1, § 379 ods. 2, § 382 ods. 1, 2, § 384 ods. 1 z.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“) a § 3 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1, písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“). Vecne dôvodil, že zo súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11Pc/13/2020, mal za preukázané, že rozsudkom č.k. 11Pc/13/2020-922 z 12. januára 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. septembra 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 7CoP/5/2022-1035 z 25. augusta 2022 bol upravený styk otca s maloletou každý nepárny týždeň v sobotu od 10,00 hod. do 14,00 hod. s tým, že prvých 6 stretnutí otca s maloletou počnúc od právoplatnosti rozsudku bude matka prítomná pri styku v čase od 10,00 hod. do 11,00 hod., následne po uplynutí adaptačného obdobia sa styk bude realizovať v neprítomnosti matky maloletej, matka je povinná dieťa pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste bydliska matky a otec je povinný dieťa matke riadne a včas vrátiť na tom istom mieste. Zo zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh oprávneného otca na nariadenie výkonu rozsudku a uloženie pokuty 100,- eur povinnej matke za každý zmarený styk s maloletou v dňoch 13. augusta 2022, 26. novembra 2022, 24. decembra 2022 a 24. júna 2023 je potrebné zamietnuť. Z vykonaného dokazovania mal totiž za preukázané, že od nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu, t.j. od 27. septembra 2022 sa styk oprávneného otca s maloletou nerealizoval v dňoch 26. novembra 2022, 24. decembra 2022 a 24. júna 2023 a to z dôvodu choroby maloletej, pričom vo všetkých ostatných termínoch sa styk realizoval. Zo správy pediatričky maloletej K. F. F. zo dňa 14. júna 2023 súd zistil, že maloletá má v zdravotnej dokumentácii záznam o chorobe v dňoch 14. novembra 2022 a 23. decembra 2022 a 28. novembra 2022, avšak v texte záznamov v zdravotnej dokumentácii sa neuvádza podrobnejšia závažnosť zdravotného stavu, pričom v tom čase bol ošetrovujúcim lekárom maloletej K. L. B. a preto sa pediatrička maloletej nevedela vyjadriť k tomu,

či ochorenie maloletej s ohľadom na jeho charakter a závažnosť predstavovalo prekážku realizácie styku maloletej s oprávneným. Súd prvej inštancie nevyzval K. L. B. na vyjadrenie, nakoľko ten už v súčasnosti nie je ošetrovateľom maloletej a zdravotnú dokumentáciu odovzdal ošetrojúcej lekárke K. F. F.. Ohľadom nere realizovaného styku 24. decembra 2022 súd zo správy K. K. F. zo dňa 22. decembra 2022 zistil, že maloletá trpela akútnou infekciou horných dýchacích ciest a akútnym zápalom nosohltana a bola jej odporučená liečba doma. V súvislosti s nere realizovaným stykom dňa 24. júna 2023 povinná matka doložila súdu potvrdenie pediatričky zo dňa 23. júna 2023 o tom, že maloletá prekonáva akútny febrilný infekť a je v domácej liečbe. Súd prvej inštancie mal za jednoznačne preukázané, že v termínoch kedy nedošlo k realizácii styku oprávneného otca s maloletou, bola maloletá chorá. Nešlo teda o svojvôľu alebo zámerné pôsobenie či konanie povinnej matky. Nebolo preukázané, že by povinná chorobu maloletej využívala účelovo a opakovane na to, aby maloletú nemusela riadne na styk pripraviť a odovzdať oprávnenému. Naopak zo spisu vyplýva, že styk sa realizuje a za obdobie ostatného polroka sa stalo iba raz, že povinná maloletú na styk nevydala a to z dôvodu, že prekonávala akútny febrilný infekť. Súd prvej inštancie ďalej dodal, že nie je v jeho kompetencii posúdiť závažnosť choroby maloletej a možný vplyv realizácie styku na zdravotný stav maloletej, nakoľko sa jedná o otázku medicínsku a nie právnu a je potrebné zvažovať, či v čase choroby je v záujme maloletej styk realizovať a to za cenu presunov do a z domácnosti otca, keďže kľudový režim je zo strany lekárov predpisovaný práve z dôvodu, aby maloletá mala adekvátne podmienky pre vysporiadanie sa s ochorením a presuny, ktoré sú spojené s prípravou na ne, obliekanie, následne teplotné, poveternostné zmeny, presuny v aute nemožno označiť za súladné so záujmom maloletého dieťaťa v čase choroby, a to i s ohľadom na nízky vek maloletej tri roky a dĺžku styku v trvaní štyroch hodín, v rámci ktorých by sa musela maloletá dvakrát presúvať. Uvedené by skôr bolo prejavom snahy o striktné dodržiavanie súdneho rozhodnutia bez zohľadnenia aktuálneho stavu maloletej. Ďalej dôvodil, že za obdobie ostatného polroka sa styk nere realizoval iba jedenkrát a to taktiež z dôvodu choroby maloletej. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že styky neboli realizované výlučne z dôvodu choroby maloletej a nie je možné vyvodiť, že by povinná svojvoľne bránila oprávnenému v realizácii styku s maloletou a nedodržiavala súdne rozhodnutia. Predpokladom nariadenia výkonu je porušovanie povinnosti uloženej exekučným titulom a v danej veci nemožno vysloviť, že by povinná matka zámerné a bez náležitého dôvodu bránila styku oprávneného otca s maloletou. Dodal, že matka je naďalej povinná rešpektovať a plniť rozhodnutie súdu, pričom táto povinnosť sa vzťahuje i na otca, keďže z vykonaného monitoringu realizácie styku Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 4. marca 2023 mal súd za preukázané, že oprávnený nevrátil maloletú povinnej včas, keď s jej vrátením meškal takmer jeden a pol hodiny. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a to s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Dôvodil, že napadnuté uznesenie nespĺňa základné atribúty zásad spravodlivého konania. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu a to sp. zn. II.ÚS 383/06, sp. zn. III.ÚS 119/03-30, IV.ÚS 115/03 a I.ÚS 22/03 tvrdiac, že napadnuté uznesenie nespĺňa zákonné náležitosti. Poukázal na právo účastníkov konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky práva a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Poukázal na rozsiahle dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie majúce za to, že hoci matka opakovane nerešpektovala vykonateľné rozhodnutie, súd ju nepotrestal a tým matka nadobudla pocit, že akékoľvek súdne rozhodnutie pre ňu nie je záväzná a môže porušovať jeho rodičovské práva bez akéhokoľvek postihu. Je názoru, že práve s poukazom na súčasné konanie, ako aj na konanie predtým vedené pod sp. zn. 11Em/2/2021 je možné konštatovať, že matka mu v styku bráni a dochádza k náprave iba potom, ako s obráti na súd so svojim návrhom. Mal za to, že súd nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, nezaoberal sa predošlým konaním, na ktoré poukázal aj vo svojom návrhu, rozhodnutie je predčasné, zmätočné, nepreskúmateľné. Namietal, že doposiaľ neboli oboznámené listiny, ktoré mal doručiť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ešte dňa 1. júna 2023, a v napadnutom uznesení im súd prvej inštancie venuje podstatnú časť avšak on ich obsah nepozná, nemal možnosť sa k týmto listinám vyjadriť. Uvedeným spôsobom mu bola odňatá možnosť uplatniť si svoje procesné práva. Poukázal na nedostatočne vykonané dokazovanie, keď súdu nič nebránilo, aby z úradnej moci vykonal dotaz aj na predošlého pediatra K. B., ktorý bol v rozhodnom čase pediatrom maloletej. Súd prvej inštancie však nepovažoval za potrebné vykonať takýto dôkaz, hoci otázka závažnosti ochorenia je otázkou medicínskou a nie právnou a preto bolo povinnosťou súdu pátrať ďalej, aký vážny bol zdravotný stav

maloletej. Taktiež namietal, že súd sa nevyporiadal ani s tým, že matka ani v jednom prípade nenahradila zmarený styk a to napriek tomu, že dňa 24. decembra otcovi napísala, že si môže prísť pre deti o pár dní neskôr, následne však tento termín zrušila. Prejavil záujem postarať sa o dcérku aj v chorobe, matka mu však túto možnosť neposkytla. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a nariadil výkon rozhodnutia a matke uložil pokutu vo výške 100,- eur za zmarený styk dňa 26. novembra 2022, dňa 24. decembra 2022 a 24. júna 2023, alternatívne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Oprávnená ani kolízny opatrovník maloletej sa k odvolaniu oprávneného otca nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku a § 34 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „Civilný sporový poriadok“), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 Civilného sporového poriadku a § 372 Civilného mimosporového poriadku) voči uzneseniu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 377 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce, s prihliadnutím na zistené vady konania (§ 67 Civilného mimosporového poriadku) bez ohľadu na rozsah (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvody podaného odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

5. Predmetom konania na súde prvej inštancie je konanie o návrhu oprávneného otca na nariadenie výkonu rozhodnutia a to vykonateľného rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 11Pc/13/2020-922 z 12. januára 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/5/2022 z 25. augusta 2022 (ktorým bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v sobotu od 10,00 hod. do 14,00 hod. s tým, že prvých šesť stretnutí bude prítomná matka v čase od 10,00 do 11,00 hod., následne po uplynutí adaptačného obdobia sa styk bude realizovať v neprítomnosti matky maloletého dieťaťa), z dôvodu údajného marenia styku otca s maloletou povinnou, matkou maloletej.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ako aj postupu súdu prvej inštancie predchádzajúcemu jeho vydaniu.

7. Otec vo svojom odvolaní ako prvú odvolaciu námietku uvádza, že súd prvej inštancie porušil jeho základné právo na spravodlivé konanie tým, že napadnuté uznesenie nedostatočne, nepresvedčivo odôvodnil.

8. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavke na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdny musia pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia

musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV.ÚS 1/2002, II.ÚS 174/2004, III.ÚS 117/2007, III.ÚS 332/2009, I.ÚS 501/11 a pod.). Za arbitrárny, resp. nedostatočne odôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 154/2005).

11. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecných záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania. ((III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97).

12. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v intenciách vyššie uvedeného a dospel k záveru, že táto odvolacia námietka otca nie je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia spôsobom akým mu to ukladá ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, jednotlivo uviedol dôkazy, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal a tie aj stručne a jasne rozviedol (návrh oprávneného, vyjadrenia rodičov, úradné záznamy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správa ošetrujúcej lekárky maloletej), stručne opísal priebeh pojednávania ako aj obsah výpovedí matky maloletej, právnych zástupcov rodičov. Následne výsledky dokazovania zhrnul, uviedol z ktorých skutočností a dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil a ako vec právne posúdil. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Takémuto rozhodnutiu nemožno nič vytknúť. Skutočnosť, že sa otec maloletého nestotožňuje s procesom hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie neznamena porušenia práva na spravodlivý proces.

13. Oprávnený, otec maloletej ako druhú odvoláciu námietku uviedol nepripojenie spisu sp. zn. 11Em/1/2023, v rámci ktorého bol na nariadenom pojednávaní dňa 5. júna 2023 vypočutý (a súd uviedol, že zápisnica bude pripojená k tomuto konaniu) a najmä neoboznámenie a nedoručenie listinných dôkazov (úradných záznamov a správy ošetrujúcej lekárky), z ktorých súd prvej inštancie vychádzal.

14. Vo svojej podstate možno konštatovať, že oprávnený, otec maloletej namietal porušenie princípu rovnosti zbraní. Princíp rovnosti zbraní vo svetle judikatúry Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. I.ÚS 447/2022) a judikatúry ESLP znamená, že každej procesnej strane má byť daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je protistrana (tu druhý účastník). Procesné strany ako v sporovom, tak i v nesporovom konaní účastníci konania musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy, ale i zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a právo vyjadriť sa k nim (rozsudok ESLP zo 4. júna 2002 vo veci Komanický proti Slovenskej republiky, rozsudok ESLP z 13. januára 2015 vo veci Krajčíková proti Slovenskej republike).

15. Podľa § 370 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, podľa tejto časti (Štvrtá časť. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých.) sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

16. Podľa § 374 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, súd na prejednanie veci nariadi pojednávanie. S účinnosťou z.č. 338/2022 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Civilný mimosporový poriadok od 1. januára 2023 je teda vo veci výkonu rozhodnutia nariadenie pojednávania obligatórne.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ vo veci opakovane nariadil pojednávanie. Jediné pojednávanie sa napokon konalo len dňa 28. júna 2023 (nesprávne uvedený dátum na zápisnici 5. júna 2023 – viď čl. 123), na ktorom boli vypočutí splnomocnenec oprávneného,

splnomocnenec povinnej a povinná. Oprávnený vypočutý nebol. Listiny a to úradné záznamy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno (viď ods. 4 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie) a správa ošetrojúcej lekárky maloletej na nariadenom pojednávaní oboznámené neboli a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by boli účastníkom doručené.

18. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „Vyhláška“) v znení účinnom do 31. októbra 2023, teda v znení účinnom v čase vydania napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie súd, po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia sa zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (1). Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa (2).

19. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky v znení účinnom od 1. novembra 2023, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

20. Podľa § 373 Civilného mimosporového poriadku, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

21. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je síce upravený osobitne v 4. časti Civilného mimosporového poriadku, ale jeho právna úprava je postavená na spoločných základoch ako základné konanie. Aj preto nie je výkon rozhodnutia upravený úplne samostatne a komplexne a zákon výslovne pripúšťa primerané použitie všeobecných ustanovení Civilného mimosporového poriadku. Aplikácia základných princípov aj na vykonávacie konanie je samozrejmalá.

22. Podľa Čl. 4 veta prvá Zákona o rodine, súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že listiny, na ktoré sa súd prvej inštancie odvoláva vo svojom rozhodnutí, neboli účastníkom oznámené, nemali možnosť sa k nim vyjadriť. V zápisnici (č.l. 123) nie je uvedená, či listina či jej časť bola prečítaná, resp. bol oboznámený jej obsah. Vykonanie dôkazu listinou musí byť zaznamenané a to podľa § 98 a § 99 Civilného sporového poriadku a musí vždy byť zrejmé, aké informácie súd z listiny čerpal. Taktiež ak je dôkaz vykonávaný listinami obsiahnutými v inom spise, musí byť zo zápisnice o pojednávaní zrejmé, ktoré konkrétne dôkazné prostriedky z iného spisu súd využil. Vykonanie dôkazu súhrnne celým spisom nie je správne, keďže nie je možné posúdiť, ktorý z konkrétnych dôkazných prostriedkov zo spisu súd využil.

24. Odvolací súd vyhodnotil druhú odvolaciu námietku oprávneného, otca ako dôvodnú, keď nesprávnym postupom súdu prvej inštancie spočívajúcom v nedaní možnosti oprávnenému vyjadriť sa k listinným dôkazom (úradným záznamom a k správe ošetrojúcej lekárky maloletej) došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, k porušeniu princípu rovnosti zbraní.

25. Podľa § 41 Civilného mimosporového poriadku, ak súd v konaní nariadil pojednávanie, rozsudok sa vyhlasuje na pojednávaní, na ktorom súd ukončí dokazovanie.

26. Súd prvej inštancie taktiež pochybil i v tom, že odročil pojednávanie na neurčito s tým, že rozhodne podľa § 377 Civilného mimosporového poriadku. Takýto jeho postup bol v rozpore s § 41 Civilného mimosporového poriadku.

27. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne nariadiť vo veci pojednávanie, vypočuť účastníkov konania, riadne oboznámiť listinné dôkazy, umožniť účastníkom sa k nim vyjadriť a opätovne rozhodnúť. Odvolací súd dodáva, že s výnimkou porušenia práva účastníkov na spravodlivý proces za doposiaľ zisteného stavu nemá voči spôsobu rozhodnutia súdu prvej inštancie výhrady.

28. V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na názor Ústavného súdu SR vyjadrený v Náleze sp. zn. III.ÚS 546/2022, podľa ktorého konanie o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletých si v záujme efektivity poskytovanej súdnej ochrany vyžaduje osobitnú rýchlosť.

29. Zohľadniac všetky vyššie uvedené premisy dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).